

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 8C/147/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5613204620
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Halušková
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2015:5613204620.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš v právnej veci žalobcu Home Credit Slovakia, a.s., so sídlom v Piešťanoch, IČO: 36 234 176, právne zastúpeného ERASMUS LEGAL, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Justičná č. 9, IČO: 36 789 615, proti žalovanému T. Š., B.. XX.XX.XXXX, X. U. W. XXX, v konaní o zaplatenie 365,73 eur s príslušenstvom, samosudkyňou JUDr. Janou Haluškovou takto

rozhodol:

Súd žalobu **z a m i e t a**.

Žalovaný je **p o v i n n ý** nahradiť žalobcovi trovy konania vo výške 82,63 eur, v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku, k rukám právneho zástupcu žalobcu ERASMUS LEGAL, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Justičná č. 9, IČO: 36 789 615 .

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca si uplatnil žalobou nárok na zaplatenie istiny 302,76 €, kapitalizovaného denného úroku z omeškania 62,97 € (spolu 365,73 €), úroku z omeškania 0,024 % denne z 301,31 € od 18.04.2013 do zaplatenia a na náhradu trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že uzatvoril so žalovaným ako telefónnu pôžičku úverovú zmluvu č. 3612014474. Jej predmetom bolo poskytnutie peňažných prostriedkov 497,91 €, ktoré sa žalovaný zaviazal vrátiť v 60-tich mesačných splátkach, každá vo výške 14,90 €. Žalovaný bol v omeškaní s plnením záväzku tak, ako je uvedené v predloženom splátkovom kalendári, z ktorého vyplýva prehľad jednotlivých platieb a spôsob ich započítania. V prípade omeškania s úhradou splátky alebo jej časti dlhšieho ako 7 dní je žalovaný povinný podľa úverových zmluvných podmienok žalobcu s názvom Záverečné ustanovenia zaplatiť zmluvnú pokutu. Denná úroková sadzba 0,024 % bola stanovená nasledovne: základná úroková sadzba Q. platná k prvému dňu omeškania, t.j. ku dňu 15. 02. 2011 + 8 percentuálnych bodov : 360 dní (bankový úrok). Dlh žalovaného pozostáva z istiny (dlžná suma úveru bez úrokov z úveru do času zosplatenia) + zosplatená istina (dlžná suma úveru bez úrokov z úveru a poplatkov, ktoré by žalovaný mal platiť v prípade riadneho platenia úveru) vo výške 243,87 €, úrok z vyššie uvedenej istiny do času zosplatenia 36,32 €, úrok z vyššie uvedenej zosplatennej istiny (ktorý by mal žalovaný uhradiť v prípade riadneho platenia úveru uplatňovaný v zmysle Hlavy UP s názvom Ukončenie úverovej zmluvy o poskytnutí úveru) 21,12 €, zmluvná pokuta 1,45 €, dlžné úroky z omeškania od zosplatenia do dňa podania žaloby 62,97 €. Žalovaný bol vyzvaný žalobcom listom zo 14.02.2011 k splateniu celého zostatku úveru vo výške 302,76 € v lehote 15 dní od odoslania výzvy.

Písomným podaním z 02.07.2013 žalobca uviedol, že žalovaný sa dostal do omeškania napríklad s predpísanými splátkami poradové číslo 41-48, celý záväzok sa stal splatným ku dňu 14.02.2011. Istina 86,19 € je dlžná suma úveru bez úrokov z úveru do času zosplatenia vypočítaná ako súčet jednotlivých čiastkových súm zo splátok určených podielom na uhradenie istiny, ktoré však neboli uhradené (340,23 € - 254,04 € uhradená časť). Zosplatená istina je dlžná suma úveru bez úrokov z úveru, ktorú mal

žalovaný zaplatiť v prípade jeho riadneho platenia 157,68 €; súčet istiny a zosplatnenej istiny je totožný s výškou poskytnutého úveru (157,68 + 340,23 = 467,91 €). Úrok z vyššie uvedenej dlžnej sumy úveru do času zosplatnenia je 36,32 € (úrok z úveru vyrubený do zosplatnenia 375,06 € - úrok z úveru zaplatený žalovaným 338,74 €). V prípade riadneho platenia úveru by žalovaný zaplatil úrok 21,12 €, čo si žalobca uplatňuje v zmysle § 6 Hlavy 7 Úverových podmienok. Kapitalizovaný úrok z omeškania od zosplatnenia do podania žaloby vo výške 62,97 € si žalobca uplatňuje v zmysle § 3 Hlavy 14 ÚP v zákonnej výške. V zmysle právnych predpisov je denná úroková sadzba 0,024 € vypočítaná z ročného úroku z omeškania 9 % skráteneho na 3 desatinné miesta. Úrok vo výške 56,26 € je za 778 dní omeškania (02.03.2011 až 17.04.2013) vo výške 0,024 % denne z čiastky 301,31 €. Nakoľko chybou v systéme došlo k nesprávnemu výpočtu kapitalizovaného úroku z omeškania, vzal žalobu späť v časti kapitalizovaného úroku z omeškania o 6,71 €. Kapitalizovaný úrok z omeškania si žalobca uplatňuje v zákonnej sadzbe do zaplatenia, pretože omeškanie žalovaného trvá do podania žaloby. Zmluvná pokuta vo výške 1,45 € bola uplatnená v zmysle § 3 Hlavy 14 ÚP a pozostáva z 0,26 € vypočítanej dňa 13.07.2010 (8 % z 3,31) a zo sumy 1,196 € z 28.07.2010 (8 % zo 14,9). Žalovaný zaplatil spolu 596,16646 €, a to 29,808139 € v dňoch 22.06.2007, 24.07.2007, 22.08.2007, 24.09.2007, 23.10.2007, 22.11.2007, 17.12.2007, 22.01.2008, 22.02.2008, 20.03.2008, 23.04.2008, 22.05.2008, 24.06.2008, 22.07.2008, 22.08.2008, 23.09.2008, 22.10.2008, 20.11.2008, 11.12.2008, dňa 14.01.2009 zaplatil 29,81 €.

Rozsudok tunajšieho okresného súdu č. k. 8C/147/2013-30 zo dňa 03.07.2013 sa v časti zastavenia konania o istinu 6,71 € a v časti, ktorou bol žalovaný zaviazaný na zaplatenie istiny 326,83 € spolu s úrokom z omeškania 9% ročne z istiny 243,87 € od 18.4.2013 do zaplatenia stal právoplatný dňa 22.08.2013. V zostávajúcej časti (v ktorej bola žaloba zamietnutá a žalovaný bol zaviazaný na zaplatenie náhrady trov konania žalobcovi 75,96 €) bol zrušený uznesením č.k. 11Co/226/2013-57 zo dňa 10.3.2014, právoplatným dňa 03.06.2014 Krajského súdu v Žiline. Dôvodom zrušenia rozhodnutia bolo nesprávne právne posúdenie veci, keď okresný súd podľa právneho názoru odvolacieho súdu na zistený skutkový stav, konkrétne na dohodnutý zmluvný úrok z úveru, neaplikoval správnu právnu normu. V čase vzniku zmluvného vzťahu účastníkov konania zmluva o úvere nepatrila medzi spotrebiteľské zmluvy v zmysle § 52 ods. 1 vtedy účinného Občianskeho zákonníka. Aj keď ide o spotrebiteľský úver, je nevyhnutné vychádzať z ustanovení zmluvy o úvere Obchodného zákonníka v znení účinnom v čase uzatvárania zmluvného vzťahu (na akú dobu je dlžník povinný platiť úroky z poskytnutého úveru, vzťah úrokov z úveru a úrokov z omeškania, výška úrokov z omeškania a zmluvnej pokuty). Prvostupňový súd v tejto súvislosti vyhodnotí nároky žalobcu i v kontexte § 4 ods. 4 zák. č. 258/2001 Z. z. a opätovne vykoná dokazovanie vedúce k správne zisteniu skutkového stavu tak, aby v zamietnutej časti zistil, v akej výške a v akom časovom rozmedzí má žalobca nárok na úrok z nesplateného úveru, úrok z omeškania a zmluvnú pokutu.

Tunajší okresný súd vo veci opakovane rozhodol rozsudkom č.k. 8C/147/2013-69 z 18.06.2014 zamietnutím žaloby. Na odvolanie žalobcu Krajský súd v Žiline uznesením č.k.11Co/498/2014-93 zo dňa 27.04.2015 prvostupňový rozsudok zrušil a vec vrátil súdu na ďalšie konanie z dôvodu, že prvostupňové rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení spočívajúcom v tom, že nedostatočne právne posudzoval zmluvný úrok z úveru a nevysporiadal sa s argumentáciou žalobcu ohľadom odvodzovania jeho nároku na zosplatnenie úveru. Z odôvodnenia rozsudku nevyplýva vyhodnotenie inštitútu odstúpenia od zmluvy vo vzťahu k špeciálnemu ustanoveniu § 506 Obchodného zákonníka a nie je zrejmé, ako sa prvostupňový súd vysporiadal s dohodnutým zmluvným úrokom z úveru s ohľadom na rozhodnutie NS SR 4Obo/143/1998, na ktoré poukázal odvolací súd.

Keďže ide o drobný spor (§ 200 ea/ Občianskeho súdneho poriadku, ďalej iba Obč. súd. por.), súd na prejednanie veci samej s poukazom na § 115 a/ ods. 2 Obč. súd. por. nenariadil pojednávanie, ale rozsudok vyhlásil verejne dňa 25.09.2015, za splnenia podmienok § 156 ods. 3 Obč. súd. por.

Z fotokópie úverovej zmluvy č. 3612014474 je preukázané jej uzavretie dňa 13.12.2006 (dátum podpisu zmluvy žalovaným, žalobca ju podpísal 05.12.2006) a predmet, ktorým je poskytnutie úveru 15.000,- Sk (teraz 497,91 €), ktorý sa žalovaný zaviazal zaplatiť v 60 mesačných splátkach, každá vo výške 449,- Sk (14,90 €), teda spolu 26.940,- Sk (894,24 €) pri RPMN 29,3 %. Rubrika termíny splatnosti splátok vyplnená nie je. Žalovaný sa zaviazal splácať úver bezhotovostne počínajúc kalendárnym mesiacom bezprostredne nasledujúcim po dátume poskytnutia úveru, keď prvá splátka je splatná po jednom mesiaci od dátumu poskytnutia úveru.

Z fotokópie ÚVEROVÝCH ZMLUVNÝCH PODMIENOK SPOLOČNOSTI HOME CREDIT SLOVAKIA, a.s., (UZP), ktoré sú súčasťou zmluvy má súd preukázané, že podľa Hlavy 7, § 1 je zmluva uzavretá na dobu trvania záväzkov z nej plynúcich. V § 3 písm. a/ Hlavy 7 sa klient zaviazal celý čerpaný úver splatiť na požiadanie veriteľa i v prípade, že sa oneskoril s platením aspoň dvoch splátok alebo s platením jednej splátky po dobu dlhšiu ako 3 mesiace. Podľa § 6 Hlavy 7 v prípade vzniku akejkoľvek skutočnosti, uvedených pod písmenom a/, b/, c/ § 3 tejto hlavy, ak je jej dôsledkom vznik povinnosti klienta uhradiť spoločnosti celý poskytnutý úver, je klient povinný uhradiť spoločnosti súčasne s úverom aj zmluvnú pokutu vo výške ušlého úroku, čiže čiastku, na ktorú by spoločnosti vznikol z titulu úveru nárok, ak by bol úver riadne splácaný v dohodnutých splátkach. Spoločnosť je oprávnená v týchto prípadoch úver po zosplatnení neúročiť. V Hlave 14, § 3 sa zmluvné strany dohodli, že v prípade omeškania úhrady splátky je klient povinný zaplatiť úrok z omeškania vo výške 0,08 % z dlžnej čiastky za každý začatý deň omeškania, najmenej však 100,- Sk. V prípade omeškania dlhšieho ako 7 dní je povinný zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 8 % z čiastky, s ktorej úhradou je v omeškaní.

Fotokópiou splátkového kalendára je preukázaná úhrada splátok por. číslo 1-11, splatných od 08.03.2007 do 08.01.2008. Splátka č. 1 bola splatná 08.03.2007, kedy bola aj uhradená; žalobca ju určil celú na úhradu úroku z úveru bez dohody so žalovaným. 08.04.2007 žalovaný zaplatil ďalšiu splátku vo výške 14,9041 €, ktorú žalobca tiež určil na úhradu úroku, rovnako ako splátku č. 3, zaplatenú rovnakou sumou. Podľa poznámky v splátkovom kalendári žalovaný tieto splátky zaplatil 21.06.2007 a 23.07.2007. Dňa 26.04.2007 vyčíslil žalobca žalovanému úrok z omeškania do zosplatnenia v sume 3,3194 €, ktorý bol uhradený 23.07.2007. Pre úplnosť súd udáva, že splátky por. číslo 1 - 4, 7, 9-11 boli zaplatené vo výške 14,9041 €, splátky por. číslo 5,6,8 vo výške 14,904 €. Následne sumu 14,904 €, predstavujúcu splátku č. 12, splatnú 08.02.2008, žalovaný zaplatil 21.11.2007 a 14.12.2007. Po splátke č. 12 nasleduje platba z 21.02.2008, označená ako úhrada klienta splátka č. 61 vo výške 21,081 €, ktorou boli zaplatené rôzne podlžnosti z 08.06.2008, 08.07.2008, 08.08.2008, 23.06.2008, 08.07.2008, 21.07.2008 a 08.08.2008. Splátky por. číslo 13-16, každá vo výške 14,9041 €, boli zaplatené 21.01.2008 napriek tomu, že ich splatnosť pripadla na dni od 08.03.2008 do 08.06.2008. Za splátkou č. 16 je uvedená splátka č. 63 z 23.06.2008, označená ako úhrada klienta 29,8081 €, ktorá bola opäť použitá na rôzne nároky žalobcu z 08.02.2009, 08.03.2009, 08.04.2009. Ďalej žalovaný zaplatil splátku č. 17 dňa 08.07.2008, splatnú 08.07.2008, a to už dňa 21.02.2008 vo výške 14,9041 € a 21.07.2008 je v splátkovom kalendári uvedená platba označená ako splátka č. 64 a úhrada klienta 29,8081 € opäť použitá na rôzne nároky žalobcu z 08.04.2009, 08.05.2009, 08.06.2009. Dňa 08.08.2008 bola splatná splátka č. 18 vo výške 14,9041 €, ktorá bola v takejto výške zaplatená už 21.02., resp. 19.03.2008. Za týmto údajom je uvedený údaj o splátke č. 65, s dátumom 21.08.2008 na sumu 0,0081 € a poznámka o úhrade klienta 21.08.2008 sumy 29,8081 €, ktorá bola rozdelená na rozdielne nároky z roku 2009. Splátka č. 19 vo výške 14,9041 €, splatná 08.09.2008, bola zaplatená riadne. S dátumom 22.09.2008 eviduje žalobca úhradu splátky č. 66 vo výške 0,0081 € a úhradu klienta s týmto dátumom vo výške 29,8081 €, použitú na úhradu rozdielných nárokov z roku 2009. Rovnaký postup je uvedený pri splátke č. 20, zaplatenej 08.10.2008 čiastkou 14,9041 €, pri ktorej je zároveň údaj o úhrade klienta z 21.10.2008 vo výške 29,8081 €, ktorá bola použitá na neskôr splatné splátky z roku 2009 a je označená ako splátka č. 67. Týmto spôsobom postupoval žalobca aj pri splátkach č. 21 vo výške 14,9041 €, splatnej 08.11.2008, za ktorou je úhrada splátky č. 68 vo výške 0,0081 € z 19.11.2008 a úhrada klienta z toho istého dňa vo výške 29,8081 €, použitá na nároky z roku 2009. Pri splátke č. 22, zaplatenej 08.12.2008 je údaj o platbe 14,9041 € a zároveň údaj o splátke č. 69 s dátumom 10.12.2008 vo výške 0,0081 €, pri úhrade klienta 29,8081 €. Splátky por. č. 23-39, splatné od 08.01.2009 do 08.03.2010 boli zaplatené vo výške 14,9 € v čase od 21.05.2008 do 10.12.2008 (hoci splátka por. číslo 37 bola splatná 08.03.2010). Splátka por. č. 38, splatná 08.04.2010 vo výške 14,90 €, bola zaplatená 10.12.2008 a 13.01.2009 a splátka por. číslo 39 vo výške 14,90 €, splatná 08.05.2010, bola zaplatená v časti istiny 9,66 € dňa 13.01.2009 a v časti úroku 5,24 € v rovnaký deň. Splátka č. 40 bola uhradená sumou 11,5893 €, oproti predpísaným 14,90 €, dňa 13.01.2009, nezaplatený rozdiel je 3,3107 €. Splátka č. 41, splatná 08.07.2010 vo výške 14,90 €, zaplatená nebola, zároveň však 13.07.2010 bol v splátkovom kalendári uvedený nárok označený ako zmluvná pokuta II. vo výške 0,26 € a dňa 28.07.2010 zmluvná pokuta II. vo výške 1,19 €. Splátka por. číslo 42 splatná 08.08.2010, por. číslo 43 splatná 08.09.2010, por. č. 44 splatná 08.10.2010, por. č. 45 splatná 08.11.2010, por. č. 46 splatná 08.12.2010, por. č. 47 splatná 08.01.2011 a por. číslo 48 splatná 08.02.2011, každá vo výške 14,90 €, zaplatená nebola. Zosplatnená istina k 14.02.2011 je 157,68 €.

Fotokópiou písomnosti zo 14.02.2011 žalobcu pre žalovaného je preukázané, že bol vyzvaný na zaplatenie dlžnej čiastky 497,91 € najneskôr do 15 dní od spísania tejto výzvy, na označený účet.

Fotokópiou poštového podacieho hárku je preukázané, že zásielka bola podaná na poštovú prepravu v Bratislave 17.02.2011 pod podacím číslom 5426630.

Podľa čl. 3 ods. 1 a 2 Smernice 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy, ku škode spotrebiteľa. Podmienka sa nepovažuje za individuálne dohodnutú, ak bola navrhnutá vopred a spotrebiteľ preto nebol schopný ovplyvniť podstatu podmienky, najmä v súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou. Skutočnosť, že určité aspekty podmienky alebo jedna konkrétna podmienka boli individuálne dohodnuté, nevyklučuje uplatňovanie tohto článku na zvyšok zmluvy, ak celkové hodnotenie zmluvy naznačuje, že aj napriek tomu ide o predbežne formulovanú štandardnú zmluvu.

Podľa čl. 5 Smernice 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách v prípade zmlúv, v ktorých sú všetky alebo niektoré podmienky ponúkané spotrebiteľovi v písomnej forme, musia byť vždy tieto podmienky vypracované zrozumiteľne. Keď existuje pochybnosť o zmysle podmienky, prednosť má výklad priaznivejší pre spotrebiteľa. Toto pravidlo výkladu neplatí v súvislosti s postupmi stanovenými v článku 7 ods. 2.

Podľa čl. 6 ods. 1 Smernice 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok.

Podľa čl. 6 ods. 2 Smernice 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách členské štáty prijmu potrebné opatrenia na to, aby zabezpečili, že spotrebiteľ nestratí ochranu, zabezpečenú touto smernicou tým, že si vyberie právo nečlenského štátu ako právo uplatniteľné na zmluvu, ak táto má úzku súvislosť s územím členských štátov.

Podľa § 1 zákona č. 266/2005 Z.z. o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom k 13.12.2006 tento zákon upravuje ochranu spotrebiteľa pri finančných službách poskytovaných dodávateľom prostredníctvom prostriedkov diaľkovej komunikácie na základe zmluvy na diaľku a uzavieranie zmluvy na diaľku.

Podľa § 2 písm. a/ zákona č. 266/2005 Z.z. o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom k 13.12.2006 na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou na diaľku zmluva medzi dodávateľom a spotrebiteľom o poskytnutí finančnej služby výlučne prostredníctvom prostriedkov diaľkovej komunikácie, poskytnutí finančnej služby výlučne prostredníctvom prostriedkov diaľkovej komunikácie.

Podľa § 2 písm. e/ zákona č. 266/2005 Z.z. o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom k 13.12.2006 prostriedkom diaľkovej komunikácie prostriedkov, ktorý bez súčasného fyzického kontaktu dodávateľa a spotrebiteľa možno použiť pri poskytovaní finančnej služby na diaľku, najmä elektronická pošta, telefón, fax, adresný list, ponukový katalóg.

Podľa § 12 zákona č. 266/2005 Z.z. o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom k 13.12.2006 povinnosťami dodávateľov a spotrebiteľov podľa tohto zákona pri poskytovaní finančných služieb na diaľku nie sú dotknuté povinnosti dodávateľov a spotrebiteľov podľa osobitných predpisov.

Podľa § 25 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. v platnom znení právne vzťahy, ktoré vznikli pred 11. júnom 2010 na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, sa spravujú podľa doterajších predpisov, ak tento zákon v odseku 2 neustanovuje inak.

Podľa § 2 písm. a/ zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom k 13.12.2006 na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme.

Podľa § 2 písm. b/ zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom k 13.12.2006 zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 3 ods. 1, 2 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom k 13.12.2006 veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom k 13.12.2006 zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä a) sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť, b) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, c) cenu tovaru alebo poskytnutej služby, d) identifikáciu vlastníka, ak vlastníctvo neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva spotrebiteľom, e) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, f) meno a adresu spotrebiteľa, g) ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, h) podmienky závislé od objektívnych skutočností, pri ktorých splnení môže byť upravená ročná percentuálna miera nákladov, i) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c), ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; ide o určenie podmienok, za ktorých musí spotrebiteľ zaplatiť zvýšené náklady. Uvedie sa výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad.

Podľa § 261 ods. 3 písm. d/ Obchodného zákonníka účinného k 13.12.2006 touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o úvere.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka účinného k 13.12.2006 zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 502 Obchodného zákonníka účinného k 13.12.2006 od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

Podľa § 503 ods. 1 Obchodného zákonníka účinného k 13.12.2006 záväzok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. Ak lehota na vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov je dlhšia ako rok, sú úroky splatné koncom každého kalendárneho roka. V čase, keď sa má vrátiť zvyšok poskytnutých peňažných prostriedkov, sú splatné aj úroky, ktoré sa ho týkajú.

Podľa § 503 ods. 3 Obchodného zákonníka účinného k 13.12.2006 dlžník je oprávnený vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky pred dobou určenou v zmluve. Úroky je povinný zaplatiť len za dobu od poskytnutia do vrátenia peňažných prostriedkov.

Podľa § 506 Obchodného zákonníka účinného k 13.12.2006 ak je dlžník v omeškaní s vrátením viac než dvoch splátok alebo jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace, je veriteľ oprávnený od zmluvy odstúpiť a požadovať, aby dlžník vrátil dlžnú sumu s úrokmi.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom k 13.12.2006 spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

Podľa §-u 52 ods. 1 Obč. zák. v znení účinnom od 01.01.2008 spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka účinného od 01.04.2015 ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

Podľa § 54 Obč. zák. účinného k 13.12.2006 zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 517 ods. 1 veta prvá, ods. 2 Obč. zák. dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 544 ods. 1 Obč. zák. ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda.

Podľa § 563 Obč. zák. ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanoveným právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa potom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

Podľa § 565 Obč. zák. ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

Podľa §-u 879 j) Obč. zák. (prechodné ustanovenia k opravám zákona č. 568/2007 Z.z. účinným od 01. 01. 2008) ustanoveniami tohto zákona sa spravujú aj právne vzťahy vzniknuté pred 01. januárom 2008; vznik týchto právnych vzťahov, ako aj nároky z nich vzniknuté pred 01. januárom 2008 sa však posudzujú podľa doterajších predpisov.

Podľa § 160 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku ak súd uložil v rozsudku povinnosť, je potrebné ju splniť do troch dní od právoplatnosti rozsudku; súd môže určiť dlhšiu lehotu. Súd môže určiť, že peňažné plnenie sa môže vykonať aj v splátkach, ktorých výšku a podmienky zročnosti určí, a to aj tak, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

Predmetom konania po jeho právoplatnom čiastočnom zastavení o istinu 6,71 € predstavujúcu tzv. kapitalizovaný úrok z omeškania a po právoplatnom zaviazaní žalovaného na zaplatenie istiny 326,83 € spolu s úrokom z omeškania 9% ročne z istiny 243,87 € od 18.4.2013 do zaplatenia zostalo právo žalobcu na zaplatenie úroku z úveru 21,12 € (tzv. ušlý úrok v zmysle § 1 hlavy 5 UP), časti 9,62 € z úroku z omeškania uplatneného ako tzv. kapitalizovaný úrok z omeškania (najskôr sumou 62,97 €, po čiastočnom späťvzati žaloby sumou 56,26 € z istiny 301,31 € za čas od 02.03.2011 do 17.04.2013), zmluvnej pokuty 1,45 € a úroku z omeškania 9 % ročne od 18.04.2013 do zaplatenia z úroku z úveru vyčísleného sumou 36,32 €.

Účastníci od vyhlásenia rozsudku č. k. 8C/147/2013-30 zo dňa 03.07.2013, sčasti právoplatného 22.08.2013, nenavrhli napriek opakovanému poučeniu podľa § 120 ods. 1, 4 Obč. súd. por. vykonanie ďalších dôkazov, rovnako odvolací súd nešpecifikoval, ktoré okrem už navrhnutých a vykonaných

dôkazov má prvoinštančný súd vykonať a ani súd prvého stupňa od uvedenej doby, spravujúc sa zásadou kontradiktórnosti a prejednacou zásadou, nezistil potrebu vykonania iných dôkazov.

Základné práva a povinnosti účastníkov konania zo zmluvy č. 3612014474 uzatvorenej dňa 13.12.2006 sa z dôvodu úveru ako absolútneho obchodu spravujú ustanoveniami Obchodného zákonníka účinného k 13.12.2006 (dátum vzniku zmluvného vzťahu účastníkov). Nebolo sporné, že žalobca sa ako veriteľ zaviazal v rámci svojho podnikania poskytnúť na požiadanie finančné prostriedky - spotrebiteľský úver vo výške 497,91 € žalovanému ako spotrebiteľovi - fyzickej osobe na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania. Ich záväzkovo-právny vzťah sa preto ako spotrebiteľský riadi aj ustanoveniami zákona o spotrebiteľských úveroch, zákona o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku a všeobecnými ustanoveniami Občianskeho zákonníka, účinnými k 13.12.2006. Súd s poukazom na odbornú literatúru a súdnu prax (napr. rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn., 6Co/2/2013 zo dňa 19.11.2013) pripomína, že dualistický systém záväzkového práva na Slovensku je určitou anomáliou medzi právnymi poriadkami, avšak niet rozumného dôvodu na skonštatovanie, že na právny úkon má dopadať právna úprava regulujúca vzťahy v zásade medzi biznismenmi, ak Občiansky zákonník ako kódex občianskeho súkromného práva takúto úpravu má a je pre nepodnikateľov výhodnejšia (viď tiež rozhodnutie 5MCdo20/09). V prípade dualistickej právnej úpravy súkromného práva sa na spotrebiteľský právny vzťah nepoužije Obchodný zákonník, ak by sa aplikáciou konkrétnej zmluvnej podmienky postavenie spotrebiteľa zhoršilo oproti právnej úprave občianskoprávnej. „Keďže Obchodný zákonník aplikáciu právnej úpravy inštitútu spotrebiteľských zmlúv nevylučuje, ani komplexne neupravuje osobitným spôsobom a ide o kogentné ustanovenie Občianskeho zákonníka, je nevyhnutné ju v skutkovo relevantných právnych vzťahoch aplikovať, pričom nie je relevantné, či ide o relatívny obchodný záväzkový vzťah, absolútny obchodný záväzkový vzťah alebo fakultatívny obchodný záväzkový vzťah. Zákon č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov obsahoval s účinnosťou od 25. 11. 2004 ustanovenie § 23a, podľa ktorého sa za spotrebiteľské zmluvy považovali zmluvy uzavreté tak podľa Obchodného ako aj podľa Občianskeho zákonníka. Teda ani zmluvou uzatvorenou podľa ustanovení Obchodného zákonníka nebolo možné obísť inštitút spotrebiteľských zmlúv obsiahnutý v Občianskom zákonníku, a to aj preto, že naň odkazovala kogentná norma obsiahnutá v § 23a zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov. Túto konštrukciu prevzal aj zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, ktorý v § 3 ods. 3. Odpoveď na otázku aplikovateľnosti inštitútu spotrebiteľských zmlúv vo vzťahoch spravujúcich sa Obchodným zákonníkom významne ovplyvní aj skutočnosť, že tento inštitút je zakotvený v Smernici Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách“ (in: JUDr. Milan Hodás :Spotrebiteľská zmluva a Obchodný zákonník, A..U..U.). Žalovaný sa zaviazal úver vrátiť v 60 mesačných splátkach, každá vo výške 14,90 €, celkovo 894,24 €. Svoju povinnosť splnil čiastočne zaplatením 596,16 € v čase od 22.06.2007 do 14.01.2009. Žalobca v pôvodnej žalobe zo dňa 17.04.2013 tvrdí, že v zmysle Hlavy UZP s názvom ukončenie úverovej zmluvy bol žalovaný vyzvaný listom zo dňa 14.02.2011 k splateniu celého zostatku úveru; presnejšie tvrdenie vzhľadom na viacero možností uvedených v tejto časti UZP neudal. Na porušenie povinnosti splácať úver riadne a včas sa vzťahuje § 3 a § 5 Hlavy 7 UZP. Konkrétne podľa § 3 písm. a) je klient povinný celý čerpaný úver splatiť na požiadanie spoločnosti v prípade, že sa oneskorí s platením aspoň dvoch splátok, alebo sa oneskoril s platením jednej splátky po dobu dlhšiu ako 3 mesiace. V týchto prípadoch je tiež žalobca oprávnený jednostranne od úverovej zmluvy odstúpiť, pozastaviť čerpanie už poskytnutého úveru, alebo dohodnutý úver neposkytnúť. O doručovaní písomností, v ktorých spoločnosť žiada o splatenie úveru podľa § 3 tejto Hlavy sa použijú obdobné ustanovenia § 7 Hlavy 14. Podľa § 5 Hlavy 7 predčasná splatnosť úveru z dôvodu vyššie uvedených (teda aj z dôvodu § 3 písm. a/) nemá vplyv na trvanie úverovej zmluvy, úverová zmluva naďalej trvá až do okamihu zániku spôsobom ustanoveným v úverovej zmluve, úverových podmienkach alebo v právnych predpisoch. V podaní z 02.07.2013 žalobca cituje § 3 Hlavy 7 úverovej zmluvy a tvrdí, že splatnosť celého úveru nastala 14.02.2011 v zmysle výzvy na splatenie celého úveru. Inštitút odstúpenia od zmluvy preto súd nemôže hodnotiť vo vzťahu k § 506 Obchodného zákonníka, ale v súlade s eurokomformným výkladom, ako aj v súlade s § 52 ods. 1 Obč. zák. účinného od 01.01.2008 a jeho prechodným ustanovením § 879 j) aplikoval občianskoprávnu úpravu § 565 Obč. zák., ktorá je priaznivejšia pre spotrebiteľa. Účastníci sa dohodli, že veriteľ môže (keďže bolo dohodnuté splácanie dlhu v splátkach) požiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky. Podľa § 565 Obč. zák. má veriteľ toto právo najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky. Súd vníma dojednanie o tom, že žalobca má také právo s oneskorením dlžníka s platením aspoň dvoch splátok alebo s platením jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace v prospech dlžníka. Pokiaľ žalobca (až v odvolaní proti rozsudku tunajšieho okresného súdu zo dňa

03.07.2013 č. k. 8C/147/2013-30) skutkovo tvrdí, že využil svoje právo na zosplatnenie úveru a nie právo na odstúpenie od zmluvy, súd to vníma ako nedôkladné plnenie dôkaznej povinnosti. Žalovaný využil oprávnenie vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru dohodnuté v § 3 písm. a/ Hlavy 7 UZP pre oneskorenie so zaplatením splátok poradové číslo č. 41 - 48 (splatné od 08.07.2010 do 08.02.2011) písomnosťou zo dňa 14.02.2011. V tomto oznámení odstúpenia od zmluvy vyzval žalovaného na zaplatenie dlhu vo výške 302,76 eur najneskôr do 15 dní od spísania výzvy na označený účet, teda do 01.03.2011 Keďže nejde o odstúpenie od zmluvy ako špeciálny spôsob zániku záväzku, súd ho nemohol podľa pokynu odvolacieho súdu v uznesení č. k. 11Co/498/2014-93 z 27.04.2015 bližšie vyhodnotiť. Táto problematika už bola vyriešená súdnou praxou, napr. Krajským súdom v Žiline bolo judikované v rozhodnutí sp. zn. 10Co/746/2014 : „ z hľadiska nároku navrhovateľa na úrok z úveru aj po zosplatnení úveru nie je významné, či veriteľ odstúpil od zmluvy alebo „len“ zosplatnil dlžníkovi úver. Zosplatnením úveru, ako už zo samotného pomenovania danej právnej skutočnosti vyplýva, nastáva predčasne splatnosť úveru, dochádza teda k zmene pôvodných podmienok, za ktorých bol úver poskytnutý. Po zosplatnení úveru sa dlžník, pokiaľ v určenej lehote neuhradí dlh, dostáva do omeškania a nastupuje režim platenia úrokov z omeškania.“ Zo systematického zaradenia ust. § 565 Obč. zák. v 6 oddiele, 8. časti, označenom ako zánik záväzkov vyplýva, že uplatnením tohto inštitútu, známeho aj ako strata lehôt, dochádza k zániku záväzku plniť dlh v splátkach a vzniká záväzok zaplatiť ho jednorázovo. Vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru je dispozitívny právny úkon, ktorého právne účinky nemôžu nastať skôr, než sa dostane do dispozičnej sféry adresáta. Doručenie tejto písomnosti žalovaný nespochybnil. Nakoľko žalobca v tejto písomnosti určil lehotu na splnenie povinnosti do 01.03.2011, jej márnym uplynutím nastali účinky tohto právneho úkonu a žalovanému vznikla povinnosť zaplatiť dovtedy neuhradené splátky úveru a dlžnú (predčasne zosplatnenú) istinu úveru, nie však úrok z úveru, splatný v budúcnosti nasledujúcej po zosplatnení úveru (od 02.03.2011). Súd rovnako ako v predošlých rozhodnutiach udáva, že zmluvný úrok je podľa § 503 ods. 1 veta prvá Obch. zák. odplata za užívanie požičanej istiny, teda sumy finančných prostriedkov poskytnutých veriteľom vo forme úveru. Zmluvné úroky sú splatné spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky, teda spolu s istinou. Doba splatnosti úrokov sa tak zhoduje s dobou splatnosti úveru. Celková suma úrokov musí byť zaplatená najneskôr so zaplatením poslednej splátky úveru. Úroky do vrátenia peňažných prostriedkov je dlžník povinný zaplatiť len ak je oprávnený (nie povinný) vrátiť poskytované peňažné prostriedky pred dobou určenou v zmluve (§ 503 ods. 3 Obchodného zákonníka). Tento právny názor potvrdil vo svojich viacerých rozhodnutiach Krajský súd v Žiline (napr. rozsudok č.k. 5Co/165/2013-148 zo dňa 19.11.2013, rozsudok č.k. 5Co/109/2014-70 z 25.03.2014), alebo rozhodnutie Najvyššieho súdu SR R 59/89 (veriteľovi patria dohodnuté zmluvné úroky z poskytnutých prostriedkov iba do splatnosti dlhu, následne sa dlžník dostáva do omeškania a je povinný platiť iba úroky z omeškania). Ústavný súd SR vo veci sp. zn. IV.ÚS 476/2012 odmietol sťažnosť smerujúcu proti záverom všeobecných súdov (identických ako v posudzovanej veci), v zmysle ktorých má veriteľ nárok na zaplatenie dohodnutého úroku z úveru iba „do dňa, kedy prehlásil úver za predčasne splatný s tým, že po tomto termíne žalobcovi nevzniká právo na zaplatenie dohodnutého úroku z úveru, ale iba úroku z omeškania v súlade s ust. § 369 Obchodného zákonníka“. Okamihom zániku zmluvného vzťahu účastníkov zaniklo právo žalobcu na zaplatenie úroku z úveru za dobu od 02.03.2011, kedy prestal žalovanému peniaze požičiavať. Súd preto zamietol žalobu v časti žalovanej istiny, tvorenej úrokom z úveru 21,12 € (tzv. ušlý úrok v zmysle § 1 hlavy 5 UP). Súd akceptoval vyčíslenie dlhu predložené žalobcom k 14.02.2011 napriek tomu, že dlh sa stal splatný 01.03.2011. Dôvod je ten, že žalovaný takéto vyčíslenie nerozporoval a v čase od 14.02.2011 do 01.03.2011 neposkytol žiadne plnenie. Žalovaný je v omeškani s plnením svojho záväzku, žalobcovi patrí vzhľadom na dobu vzniku omeškania (už skôr právoplatne priznaný) úrok z omeškania o osem percentuálnych bodov vyšší, ako je úroková sadzba Q. S. X., platná k prvému dňu omeškania. Žalovaný je v omeškani s plnením celého záväzku od 02.03.2011 (dovtedy bol v omeškani s plnením tej-ktorej splátky), preto žalobcovi patrí úrok z omeškania 9 % ročne. Úrok z omeškania z úroku z úveru 36,32 € súd žalobcovi nepriznal. K rozhodnutiu Najvyššieho súdu SR sp.zn. 4Obo/143/1998, na ktoré poukázal odvolací súd prvoinštančný súd len stručne udáva, že ide o rozhodnutie vydané obchodnoprávnym kolégiom v čase absencie podrobnej úpravy spotrebiteľského práva a pred vznikom povinnosti Slovenskej republiky aplikovať komunitárne právo, ktorou je viazaná od 01.05.2004. Úrok aj úrok z omeškania sú v zmysle § 121 ods. 3 Obč. zák. príslušenstvom pohľadávky, takže v prípade priznania úroku z omeškania z úroku by žalobca dostal príslušenstvo tej istej pohľadávky duplicitne (tzv. anatocizmus). Aj v tomto smere je už vydaných niekoľko právoplatných súdnych rozhodnutí, napr. rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 1 Co/29/2014, rozsudok Krajského súdu v Žiline sp.zn. 5Co/109/2014z 25.03.2014 (žalobca Home Credit Slovakia, a.s.). Rovnako žalobca nemá nárok na zmluvnú pokutu 1,45 €, lebo pre nedostatok písomnej formy vyžadovanej zákonom nebola v UZP dojednaná platne. Navyše nie je zrejmé, z ktorých splátok, v akej

ich výške, za ktoré obdobie a v akej výške je zmluvná pokuta vyčíslená. Žalobca v doplnení žaloby len uviedol, že si zmluvnú pokutu uplatňuje vo výške 0,26 € zo dňa 13.07.2010 (8 % zo sumy 3,31 €) a 1,19 € z 28.07.2010 (8% zo 14,90). V tomto smere súd dopĺňa z argumentácie Krajského súdu v Žiline v rozsudku sp.zn. 9Co/269/2012 z 20.09.2012 (žalobca Home Credit Slovakia, a.s.): „Ustanovenia o zmluvnej pokute obsiahnuté vo všeobecných úverových podmienkach predkladaných spotrebiteľom nemožno považovať za dojednanie zmluvnej pokuty v zmysle § 544 ods. 2 Občianskeho zákonníka, lebo spotrebiteľ v takomto prípade nemá možnosť žiadaným spôsobom tieto ustanovenia ovplyvniť.“ Súd žalobcovi z dôvodov zhora uvedených (duplicita príslušenstva pohľadávky) nepriznal 9,62 € z úroku z omeškania uplatneného ako tzv. kapitalizovaný úrok z omeškania najskôr sumou 62,97 €, neskôr 56,26 € z istiny 301,31 € za čas od 02.03.2011 do 17.04.2013. Ročný úrok z omeškania 9% je z istiny úveru 243,87 € 21,94 €, čo je 0,06 € denne. Za čas od 02.03.2011 do 02.03.2013 je potom tento úrok 43,88 € (21,94 x 2), za 29 dní marca 2013 a 17 dní apríla 2013 2,76 € (0,06 x 46), spolu 46,64 €, ktoré boli žalobcovi právoplatne priznané a v prevyšujúcej časti 9,62 € súd žalobu zamietol.

O náhrade trov konania bolo rozhodnuté podľa § 142 ods. 2 a § 151 ods. 1 Obč. súd. por. Úspech žalobcu, vychádzajúc zo žalovanej istiny 365,73 €, je 89,36 %, úspech žalovaného 10,64 % a ich pomer je 78,72 % v prospech žalobcu. Žalobca si uplatnil právo na náhradu trov právneho zastúpenia, vrátane náhrady hotových výdavkov z titulu súdneho poplatku. Odmena za jeden úkon právnej služby je v zmysle § 10 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z.z o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v platnom znení 28,22 € a bola s poukazom na § 150 Obč. súd. por. priznaná za 2 úkony právnej služby, a to prípravu a prevzatie zastúpenia, písomné podanie žaloby, spolu vo výške 56,44 €. Podľa § 16 ods. 3 označenej právnej úpravy na miestne telekomunikačné a miestne prepravné patrí suma vo výške 1/100 výpočtového základu za každý úkon právnej služby, čo je 7,81 € a za dva úkony právnej služby vykonané v r. 2013 potom 15,62 €. Súčet týchto nárokov je 72,06 €, z ktorých je 20 % DPH (keďže právny zástupca žalobcu je jej platiteľom) 14,41 €. Spolu sú trovy právneho zastúpenia 86,47 € a s náhradou súdneho poplatku zaplateného zo žaloby 18,50 € vo výške 104,97 €, z ktorých 78,72 % je 82,63 €. Podľa § 149 ods. 1 Obč. súd. por. zaviazal súd žalovaného na zaplatenie prisúdenej náhrady trov konania k rukám advokáta, zastupujúceho žalobcu. Trovy odvolacích konaní súd žalobcovi nepriznal, nakoľko až v podaných odvolaniach, po oboznámení sa s argumentáciou prvostupňového súdu, žalobca postupne prednášal relevantné skutkové tvrdenia, ktoré mal predniesť už v žalobe, alebo ústne na pojednávaní, keby sa ich bol zúčastnil. Na strane žalovaného nespočíval ani dôvod zrušovania rozhodnutí, preto od neho nemožno spravodlivo požadovať, aby znášal trovy spojené s ustálením právneho posúdenia veci súdmi.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia cestou podpísaného okresného súdu na Krajský súd v Žiline v 4 písomných vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania (§ 42 ods. 3 Obč. súd. por. - kto ho robí, ktorému súdu je určené, akej veci sa týka a čo sleduje, dátum a podpis) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 Obč.súd.por).

Odvolanie proti rozsudku možno odôvodniť len tým, že: a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1; b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci; c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností; d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam; e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§205a); f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak si povinný dobrovoľne nesplní povinnosť stanovenú týmto rozhodnutím, môže oprávnený podať návrh na exekúciu podľa osobitného zákona.